بریتانیای صغیر

به‌رغم فشارهای لابی صهیونیستی در انگلیس

کوربین همچنان حامی حماس و حزب‌الله

گروه بین‌الملل: جرمی کوربین، رهبر حزب کارگر با وجود درخواست و فشارهای مقامات رژیم صهیونیستی از جمله سفیر این رژیم در انگلیس و لابی صهیونیستی و برخی اعضای حزبش، از محکوم کردن گروه‌های حماس و حزب‌الله خودداری کرد. روزنامه دیلی تلگراف دیروز در گزارشی نوشت: عدم محکومیت این دو گروه، موقعیت جرمی کوربین را به‌عنوان رهبر حزب کارگر در آستانه انتخاب شوراهای محلی در انگلیس بیش از پیش متزلزل خواهد کرد. این روزنامه افزود: با اینکه اتحادیه اروپا و آمریکا، حماس و حزب‌الله را در فهرست تروریستی قرار داده‌اند، کوربین از این دو گروه با واژه «دوست» یاد کرده است. دیلی‌تلگراف نوشت: سخنگوی جرمی کوربین یکشنبه شب پس از درخواست‌ها برای محکوم کردن حزب‌الله و حماس، در بیانیه‌ای اعلام کرد: «جرمی کوربین حامی دیرینه حقوق فلسطینی‌ها و برقراری صلح و عدالت در خاورمیانه از طریق گفت‌وگو و مذاکره بوده است». در این بیانیه آمده است: «کوربین برای پیشبرد روند صلح و آشتی، از جمله در آفریقای‌جنوبی، آمریکای لاتین، ایرلند و خاورمیانه، با افراد زیادی دیدار کرده است که با آنها اختلاف‌نظر شدید داشته است. وی معتقد است گفت‌وگو با کسانی که با آنها اختلاف‌نظر دارید، به‌ویژه زمانی که آنها از حمایت گسترده یا مجوزهای دموکراتیک برخوردارند، ضروری است. صرفاً گفت‌وگو باکسانی که با آنها هم‌عقیده هستید، کمکی به دستیابی به عدالت و صلح نمی‌کند». دیلی تلگراف با اشاره به جنجال ایجادشده به دنبال سخنان ضد صهیونیستی «کن لیوینگستون» شهردار پیشین لندن، مدعی شد: عملکرد و رویکرد کوربین در قبال این مناقشه منجر به ادعاهایی در این باره شده است که «جان مک دانل»، وزیر دارایی در سایه انگلیس منتظر است تا در صورت اقدام قاطع نمایندگان حزب کارگر، رهبری این حزب را بر عهده گیرد. این در حالی است که مایکل فاستر، یکی از حامیان مالی حزب کارگر اعلام کرده است از زمان روی کار آمدن کوربین، هیچ‌یک از یهودیان به این حزب کمک مالی نکرده‌اند.

تاریکخانه

مخالفت برنان با عمومی شدن پرونده ۱۱ سپتامبر

سیا به نفع سعودی دخالت می‌کند

سازمان سیا به نفع آل‌سعود در پرونده واقعه ۱۱ سپتامبر دخالت می‌کند تا بلکه آبروی آنها را نزد افکار عمومی غرب حفظ کند. جان برنان، رئیس سازمان اطلاعات مرکزی ایالات متحده با دسترسی عمومی به ۲۸ صفحه از گزارش کمیسیون ۱۱ سپتامبر کنگره مخالفت کرد به این بهانه که این صفحات حاوی اطلاعات نادرست بوده و می‌تواند برای مرتبط کردن عربستان به حملات تروریستی مورد استفاده قرار گیرد. رئیس سیا به ان‌بی‌سی گفت اطلاعات در این ۲۸ صفحه مورد بررسی دقیق قرار نگرفته‌اند و در ادامه افزود انتشار این اطلاعات می‌تواند ابزاری در اختیار آن دسته از افرادی قرار دهد که می‌خواهند حملات تروریستی را به عربستان سعودی منتسب کنند. اما اعضای سابق و کنونی کنگره آمریکا می‌گویند این صفحات نشان می‌دهند سعودی‌ها از شبکه هواپیماربایان دخیل در حملات تروریستی حمایت کرده‌اند. دولت جورج بوش در سال ۲۰۰۳، ۲۸ صفحه مورد اشاره را از گزارشی حذف کرد. سناتور باب گراهام، یکی از مؤلفان این گزارش، می‌گوید معتقد است هواپیماربایان ۱۱ سپتامبر مورد حمایت دولت عربستان، همچنین صندوق‌های خیریه و افراد ثروتمند در این کشور قرار داشته‌اند. گراهام پیش‌تر در مصاحبه‌ای گفته بود: «فکر نمی‌کنم بتوان تصور کرد ۱۹ نفر که اکثرشان انگلیسی صحبت نمی‌کنند، هیچ‌گاه در آمریکا نبوده‌اند یا تحصیلات در سطح دبیرستان را نیز نداشته‌اند و چنین عملیات پیچیده‌ای را بدون کسب کمک از داخل آمریکا انجام داده‌اند». در همین حین قانونگذاران مجلس نمایندگان و سنای آمریکا در حال تهیه قانونی هستند که به خانواده‌های قربانیان حوادث تروریستی اجازه می‌دهد دولت‌های خارجی را که از حملات تروریستی در آمریکا پشتیبانی و حمایت مالی کرده‌اند تحت تعقیب قرار دهند. عربستان سعودی در واکنش به این قانون که دولت اوباما نیز برای توقف آن لابی‌گری کرده، تهدید کرد صدها میلیارد دلار از دارایی‌های آمریکایی خود را به فروش خواهد رساند.

بن‌سلمان آل‌سعود را به سرنوشت شوروی سابق دچار می‌کند

هفت‌خان صدامک تا پادشاهی

اسعد ابوخلیل*: بن عبدالله بن عبدالعزیز، فرزند پادشاه پیشین عربستان در آستانه نشستن بر تخت پادشاهی بود و برادرش عبدالعزیز بن عبدالله منتظر بود با مرگ سعود الفیصل، وزارت خارجه را از او به ارث ببرد. لازم بود متعب در زمان حیات پدرش عبدالله به عنوان ولیعهد تعیین شود ولی متعب تأخیر کرد و پدرش مرد. او گمان می‌کرد خواسته پدرش برای به قدرت رسیدن او بعد از مرگ پدرش محترم شمرده خواهد شد اما سلمان بن عبدالعزیز به سرعت زنجیره جانشینی را تغییر داد و فرزندان عبدالله را کنار زد. محمد بن سلمان(موسوم به صدامک) به نشستن بر تخت پادشاهی بسیار نزدیک شده است ولی مشکلاتی وجود دارد:

مانع نخست

محمد بن سلمان مایل است پیش از مرگ پدرش، بر تخت بنشیند؛ زیرا به محض آنکه پادشاه کنونی بمیرد او نیز فرصت نشستن بر تخت را از دست خواهد داد. بدعت تغییر دادن زنجیره جانشینی که ملک سلمان با رسیدن به قدرت بنیان نهاد، به محض مرگ او علیه فرزندش به‌کار گرفته خواهد شد. تغییر سریع زنجیره جانشینی در آغاز دوره پادشاهی سلمان بن عبدالعزیز به محمد بن نایف اجازه خواهد داد از همان شیوه برای کنار گذاشتن رقیبش از قدرت استفاده کند. محمد بن نایف هیچ تعهدی برای باقی‌ماندن محمد بن سلمان در سمت ولیعهدی به او نخواهد داد و به نفع او نیست که ولیعهدی را حفظ کند که با او بر سر قدرت رقابت کرده است حتی زمانی که در سلسله مراتب جانشینی پایین‌تر از او بود. اما معضل محمد بن سلمان این است که چه زمانی اقدام کند و چه زمانی ضربه بزند؟ کنار زدن مقرن بن عبدالعزیز که آسان‌تر از کنار زدن محمد بن نایف بود: زیرا مقرن مادر یمنی داشت که در میان آل‌سعود نقطه ضعف او محسوب می‌شد. همچنین محمد بن نایف پایگاهی برای خود در داخل دستگاه امنیتی و متحدانی در دستگاه‌های امنیتی و اطلاعاتی کشورهای غربی دارد. همچنین سرنگون کردن محمد بن نایف در داخل خاندان پادشاهی سعودی بدون پیامد نخواهد بود اما اگر محمد بن سلمان این دست و آن دست کند به سرنوشت متعب بن عبدالله مبتلا خواهد شد که باقیمانده عمرش را در حسرت فرصتی که از دست داد خواهد گذراند. معضل دیگری نیز در دل این معضل وجود دارد. به این ترتیب که هرچند چنین ضرباتی در تاریخ خاندان سعودی نادر است ولی سلمان و پسرش بدعتی را در تاریخ وراثت سیاسی بنیان گذاشتند که موجب می‌شود هر احتمالی مطرح باشد. ممکن است محمد بن نایف که در دستگاه امنیتی نفوذ دارد با متعب بن عبدالله که فرمانده گارد ملی است همدست شود و محمد بن سلمان را با توسل به زور کنار بزند. چنین اقدامی هرچند در تاریخ خاندان سعودی به ندرت دیده شده ولی پیامد وخیمی بر ائتلاف‌های بین‌المللی عربستان نخواهد گذاشت. دولت آمریکا محمد بن نایف را خواهد بخشید همان‌طور که دیگر طغیان‌گران را بخشید به این شرط که منافع آمریکا تأمین شود.

مانع دوم

معضل دوم بن‌سلمان، معضل اصلاحات است. روشن است که این شاهزاده جوان تلاش می‌کند پایگاه مردمی خاص خود را ایجاد کند زیرا فاقد محبوبیت در داخل خاندان حاکم است. اعضای خاندان آل‌سعود به او به علت داشتن ویژگی‌های نامأنوس به چشم تردید نگاه می‌کنند. او نمی‌تواند به برادران ناتنی خود تکیه کند زیرا آنها را برای نزدیک شدن به تاج و تخت پادشاهی نادیده گرفت. اما دیدگاه او برای کاستن از وابستگی به درآمدهای نفتی، وعده‌ای است که همواره با کاهش قیمت جهانی نفت، در عربستان شنیده شده است. اما چگونه می‌توان ظرف چند سال اقتصاد عربستان را که ۸۰ درصد درآمد آن به نفت وابسته است تغییر داد؟ همچنین در فضای اجتماعی خفه‌کننده حاکم بر عربستان چگونه می‌توان به جذب سرمایه‌گذاران و گردشگران خارجی امیدوار بود.

مانع سوم

محمد بن سلمان تناقض در داخل بدنه خاندان پادشاهی سعودی است. این شاهزاده جوان حتی اگر رویایش برای نشستن بر تخت تحقق پیدا کند، نیازمند حمایت خاندان پادشاهی است. اما برنامه‌های او با برنامه‌های خاندان سعودی همخوانی ندارد مگر اینکه برنامه او و صوری باشد. زمانی که این شاهزاده از اسراف و حیف و میل پول‌ها در پایگاه‌های نظامی عربستان در مقایسه با پایگاه‌های نظامی آمریکا سخن می‌گوید، به شیوه‌ای که عربستانی‌ها درک می‌کنند از سلطان بن عبدالعزیز و فرزندانش انتقاد می‌کند که ده‌ها سال کنترل وزارت دفاع و بخش نظامی عربستان را در اختیار داشتند. او برای ترویج طرح اصلاحات خود باید گذشته را تقبیح کند که این اقدام موجب فاصله گرفتن بخشی از خاندان سعودی از او خواهد شد و کار محمد بن سلمان را برای حفظ وحدت این خاندان در صورتی که پادشاه شود، دشوار خواهد کرد.

مانع چهارم

چهارمین معضل، عمل کردن است. این شاهزاده می‌خواهد تصور رایج درباره عملکرد سیاسی سنتی آل‌سعود را که پر از محافظه‌کاری و پنهانکاری و دورویی و احتیاط و تردید و کندی است تغییر دهد و خود را فرمانده‌ای جسور معرفی کند. یکی از اهداف محمد بن سلمان محکوم کردن سیاست‌هایی است که در دوره ملک عبدالله اجرا می‌شد. اما اقدامات محمد بن سلمان به سرعت به ماجراجویی‌های پر سر و صدا و ناخوشایند تبدیل شد. همچنین این جنگ زیر فشار مستقیم و علنی دولت آمریکا متوقف شد. برنامه‌های محمد بن سلمان در سوریه و مصر و در برابر ایران همگی با شکست مواجه شده است. دوره کوتاه حکومت محمد بن سلمان پر از وعده‌ها و شکست‌های سخت و بدون هرگونه دستاورد واقعی است مگر اینکه اعلام علنی ائتلاف با اسرائیل را جزو دستاوردهایش محسوب کنیم.

مانع پنجم

معضل پنجم ضرورت جلب رضایت آمریکاست. جلب رضایت آمریکا همچنین با اصول وهابیت تناقض دارد که رژیم سعودی بر مبنای آن تشکیل شد. حاکمان جدید عربستان سعودی بیش از حاکمان قبلی برای جلب رضایت کنگره آمریکا به سوی همپیمانی با اسرائیل پیش رفتند. علاوه بر این آیا برنامه چشم‌انداز محمد بن سلمان با تلاش او برای جلب رضایت آمریکا همخوانی دارد؟ او می‌خواهد نیمی از بودجه نظامی را به ساخت تسلیحات در داخل عربستان اختصاص دهد ولی آیا آمریکا چنین اجازه‌ای خواهد داد؟ مشارکت در تولیدات نظامی امتیازی است که فقط به اسرائیل داده می‌شود و غیرممکن است که کنگره آمریکا چنین اجازه‌ای به طرف دیگر بدهد. خریدهای نظامی گسترده عربستان از آمریکا یکی از عوامل ائتلاف بین ۲ کشور است و آمریکا اجازه نمی‌دهد به این مساله خللی وارد شود.

مانع ششم

معضل ششم به وعده پاسخگویی و توسعه و مدرن شدن مربوط می‌شود. این معضل برای شاهزاده جوان سعودی، مبهم به نظر می‌رسد. وعده محمد بن سلمان برای توسعه جامعه و کشور، موجب افزایش امید مردم و توقعات و سطح خواسته‌های آنان خواهد شد ولی این شاهزاده چگونه می‌تواند این خواسته‌ها را برآورده کند؟ پاسخگویی در پادشاهی آل‌سعود معنایی جز پاسخگو بودن مردم عادی و وزیران عادی در برابر پادشاه و شاهزاده‌ها ندارد. اما قدرت واقعی و نفوذ واقعی و ثروت کشور در دست آل‌سعود و اطرافیان آنهاست. این افراد از چه کسی بازخواست خواهند کرد؟ آیا محمد بن سلمان می‌تواند از فرزندان سلطان بن عبدالعزیز به خاطر تاریخی طولانی از رشوه‌خواری و فساد بازخواست کند؟ چه کسی می‌خواهد وزارت کشور را به‌خاطر نقض حقوق بشر بازخواست کند؟ او چگونه از توسعه و قانونمداری سخن می‌گوید در حالی که رژیم حاکم بر سرکوب‌ها و فشارها و تنگناها می‌افزاید. سرکوب آزادی‌ها در زمان این شاهزاده «امروزی» افزایش یافته است.

مانع هفتم

معضل دیگر محمد بن سلمان، شرکت نفتی آرامکو است. محمد بن سلمان می‌گوید فقط ۵ درصد سهام این شرکت به فروش عمومی گذاشته خواهد شد ولی گفت شفافیت، شامل کل عملکرد آرامکو و بودجه آن خواهد شد. آیا محمد بن سلمان شرکت کوچکی که زیرمجموعه آرامکو باشد تأسیس خواهد کرد تا سهام آن را به فروش عمومی بگذارد یا ۵ درصد سهام اصلی شرکت را در معرض پذیره‌نویسی قرار خواهد داد؟ اما همین شرکت آرامکوست که درآمدها و گنج‌ها و ثروت‌های آل‌سعود و هزینه سنگین سیاست‌ها و جنگ‌های پنهان و آشکار آن را تأمین می‌کند. آیا شاهزادگان راضی به کاهش یافتن درآمدهای‌شان خواهند شد؟ مشکل محمد بن سلمان این است که باید برای برتخت نشستن عجله کند. او فرصت زیادی ندارد. ظرف چند ماه آینده معلوم خواهد شد آیا این شخص بر عربستان حکومت خواهد کرد یا اینکه به سرنوشت پسرعموهایش مثل عبدالعزیز بن فهد مبتلا خواهد شد که داستان او درباره مسموم شدنش با ابراز همدردی مواجه نشد. اما محمد بن سلمان شخصا اهل خطر کردن و قمار است که این رفتار او با رفتار فرزندان عبدالعزیز تفاوت دارد. ناکامی محمد بن سلمان در نشستن بر تخت پادشاهی احتمالا مرگ این پادشاهی ظالمانه را سرعت خواهد بخشید. ماهیت این پادشاهی با شرایط قرن بیست و یکم تناقض دارد و این پادشاهی بدون در اختیار داشتن پول کلان نمی‌تواند ادامه حیات دهد. دونالد ترامپ، نامزد ریاست‌جمهوری آمریکا آنچه را که در ذهن خیلی‌ها بود بیان کرد آنجا که گفت: «اگر حمایت آمریکا نبود، حکومت آل‌سعود ادامه پیدا نمی‌کرد.» بوق‌های تبلیغاتی محمد بن سلمان در رسانه‌های عربی و غربی، این شاهزاده را به گورباچف تشبیه می‌کنند. شاید آنها یک وجه تشابه داشته باشند: گورباچف اتحاد شوروی را به سوی نابودی پیش برد و احتمال دارد محمد بن سلمان نیز رژیم سعودی را به سمت نابودی پیش ببرد.

***ستون‌نویس روزنامه الاخبار**

شهرهای غربی صحنه بزرگ‌ترین تظاهرات به مناسبت روز جهانی کارگر بودند

خشم «اول مه» در آمریکا، آلمان و فرانسه

گروه بین‌الملل: روز اول ماه مه جهان شاهد بزرگ‌ترین تظاهرات و درگیری‌ها به مناسبت روز جهانی کارگر بود. یکشنبه گذشته کارگران در کشورهای مختلف به مناسبت روز کارگر با برگزاری تجمع خواستار رسیدگی بیشتر به وضعیت خود شدند که در اکثر شهرها این تجمع به درگیری با نیروهای امنیتی و بازداشت کارگران منتهی شد. اما کم‌سابقه‌ترین ناآرامی‌های روز کارگر را در غرب شاهد بودیم، از تظاهرات ضدسرمایه‌داری سیاتل در آمریکا تا اعتراضات گسترده کارگری در آلمان و فرانسه. به گزارش رویترز، مردم شهر صنعتی سیاتل در ایالت واشنگتن ایالات متحده، مناسبت می‌دی (اول ماه مه) را با برگزاری یک تظاهرات ضد سرمایه‌داری کم‌سابقه مقارن ساختند که با دخالت پلیس به خشونت کشیده شد. در حالی که شهردار این شهر حضور هزاران تن معترض را در روز کارگر بی‌معنی می‌خواند، به گفته شاهدان عینی تظاهرات مسالمت‌آمیز در نهایت با حمله پلیس فدرال و حتی منفجر کردن توپ انفجاری در میان جمعیت به خشونت کشیده شد. در حمله پلیس سیاتل برای متفرق کردن جمعیت ۲ افسر پلیس مجروح و دست‌کم ۷ نفر دستگیر شدند. مقامات پلیس نیز می‌گویند

شماری از تظاهرات‌کنندگان اقدام به پرتاب بطری، سنگ و کوکتل‌مولوتف کرده و پنجره‌ها را شکسته‌اند. اما بی‌سابقه‌ترین تنش‌های شهری در اروپا به مناسبت روز کارگر را در آلمان شاهد بودیم، کشوری که طی یک سال اخیر بیش از یک میلیون پناهجوی آسیایی و آفریقایی را پذیرفته و ادامه ورود بی‌حد و حساب این نیروی کار ارزان، حقوق صنفی کارگران آلمانی را تهدید می‌کند. اگرچه در برلین، پایتخت اعتراضات تقریبا آرام و صلح‌آمیز برگزار شد اما بسیاری شهرهای دیگر شاهد درگیری‌ها و خشونت‌هایی بودند که بر اثر آنها تعداد زیادی مجروح شدند.

شدیدترین درگیری‌ها در بندر هامبورگ بود که پس از پایان تظاهرات حملاتی به نیروهای پلیس شکل گرفت. پلیس هامبورگ اعلام کرد مجموعا ۴۱ نفر را به صورت موقت یا نهایی بازداشت کرده است. به گزارش روزنامه فرانکفورتر آلگماینه، در شهرهای کوچک‌تر پلاون و زویکاو در ایالت زاکسن، راستگرایان افراطی نیز درگیری‌های منفی و خشونت‌باری پدید آوردند به طوری که پلیس از آبپاش و گاز اشک‌آور برای پراکنده کردن معترضان استفاده کرد و بسیاری از معترضان مجروح شدند. براساس اطلاعات اتحادیه کارگری آلمان تنها حدود ۱۸ هزار نفر در اعتراضات اول ماه مه در این ایالت شرکت کردند. راهپیمایی‌های روز کارگر در فرانسه، کشوری که طی هفته‌های گذشته صحنه تظاهرات متوالی علیه لایحه اصلاح قانون کار است نیز به خشونت کشیده شد. در حالی که در سراسر فرانسه، وضعیت هشدار برقرار بود، کارگران با درگیری با نیروهای پلیس، آتش زدن خودروها و پرتاب سنگ به سوی نیروهای امنیتی خشم خود را به دولت نشان دادند. طبیعتا به مناسبت روز جهانی کارگر ابعاد اعتراضات اجتماعی وسیع‌تر بود و هزاران نفر بویژه کارگران، دانشجویان و دانش‌آموزان در پاریس تظاهرات کردند. بیشتر شعارها علیه تغییر قانون کار پیشنهادی دولت اولاند بود. مخالفان تغییر قانون معتقدند این اصلاح به ضرر کارگران و حقوق‌بگیران است. در کره‌جنوبی نیز ده‌ها هزار کارگر در اعتراض به اصلاحات قانون کار از سوی دولت دست به تظاهرات زدند و خواستار افزایش حداقل دستمزد در این کشور شدند.

ادامه گلوله‌باران مردم حلب توسط تروریست‌ها

گروه بین‌الملل: تشدید حملات خمپاره‌ای و موشکی تروریست‌های تکفیری مورد حمایت غرب، ترکیه و عربستان به محله‌های مسکونی حلب این شهر را در آستانه فاجعه‌ای انسانی قرار داده است. طی بیش از یک هفته از گلوله‌باران بی‌وقفه مردم حلب، صدها غیرنظامی بی‌دفاع کشته یا زخمی شده‌اند. به گفته منابع محلی، این حملات تنها طی ۲ روز گذشته دست‌کم باعث مرگ ۳۵ غیرنظامی شده است. در ادامه این حملات یکشنبه‌شب مناطق مسکونی غرب حلب و همچنین محلات العزیزیه، السلیمانیه و السریان در مرکز شهر آماج گلوله‌های تکفیری‌ها قرار گرفتند به طوری که دست‌کم ۶ نفر به شهادت رسیدند و آمبولانس‌ها هم برای انتقال قربانیان به این مناطق شتافتند، این در حالی است که شلیک گلوله‌ها همچنان ادامه دارد. از سوی دیگر اتاق صنایع حلب تاکید کرده است برای عرضه رایگان داروها به تمام بیمارستان‌ها و مراکز درمانی شهر حلب تا زمان پایان این حملات تروریستی وحشیانه آمادگی دارد. تروریست‌ها هفته گذشته یک بیمارستان و یک مسجد را در منطقه تحت کنترل دولت در حلب هدف قرار دادند که در اثر آن ۲ پزشک متخصص و ۱۵ نمازگزار کشته شدند. با آنکه روسیه از پیشرفت مذاکرات آتش‌بس میان طرف‌های درگیر در حلب خبر داده است، برخی منابع نزدیک به داعش و القاعده از احتمال موج جدیدی از حملات تروریستی به مناطق مسکونی با استفاده از ادوات نظامی زرهی و توپخانه خبر داده‌اند.

■ نفر دوم داعش کشته شد

داعش برای نخستین بار به کشته شدن نفر دوم این گروه تروریستی اذعان کرد. گروه تروریستی داعش، شنبه چند عملیات خود در سوریه و عراق را به نام «ابو علی الانباری» نامید. پیش از این نیز چند بار خبرهایی از سوی مسؤولان عراقی یا آمریکایی درباره کشته شدن الانباری منتشر شده بود. گفته می‌شود وی یکی از فرماندهان ارتش بعث عراق بود. الانباری در سال ۲۰۰۳ گروه مستقلی را به بهانه نبرد با نیروهای اشغالگر آمریکایی در تلعفر تشکیل داد.

چهارگوشه

NEWS

شهادت ۲۰ زائر در کاظمین

در پی انفجار یک خودروی بمب‌گذاری شده در منطقه سیدیه در جنوب بغداد ده‌ها تن کشته و زخمی شدند. یک منبع در پلیس عراق اعلام کرد در این انفجار دست‌کم ۲۰ تن کشته و ده‌ها تن دیگر زخمی شده‌اند. شبکه المیادین اعلام کرده این انفجار زائران کاظمین در منطقه السیدیه را هدف قرار داده است. امروز مصادف است با شهادت امام موسی کاظم(ع) و هزاران شیعه راهی این منطقه شده‌اند. همچنین برخی منابع اعلام کردند تعداد قربانیان و زخمی‌های این انفجار در حال افزایش است. در همین حال هیات نمایندگی سازمان ملل در عراق (یونامی)، در گزارش ماهانه خود اعلام کرد، در پی خشونت‌های ماه گذشته در عراق دست‌کم ۷۴۱ تن جان خود را از دست داده‌اند که از این تعداد ۴۱۰ نفر غیرنظامی و بقیه از نیروهای امنیتی بودند. طبق این گزارش، یکهزار و ۳۷۴ تن دیگر نیز در خشونت‌های ماه آوریل در عراق مجروح شده‌اند.

مصر رئیس دوره‌ای شورای امنیت شد

مصر روز یکشنبه ریاست دوره‌ای شورای امنیت سازمان ملل متحد را در ماه مه بر عهده گرفت. طبق این گزارش، عمرو ابو اللطیف ابو العطا، نماینده دائم مصر در سازمان ملل متحد، ریاست دوره‌ای شورای امنیت را از لیو جیه‌یی، همتای چینی خود که کشورش ریاست دوره‌ای شورای امنیت را در ماه آوریل بر عهده داشت، تحویل گرفت. براساس منشور سازمان ملل متحد، شورای امنیت مسؤولیت اصلی حفظ صلح و ثبات را در جهان بر عهده دارد.

یورش اسرائیلی‌ها به مقبره یوسف(ع)

برخی منابع امنیتی اعلام کردند، بامداد دیروز تعدادی از شهرک‌نشین‌ها با حمایت ارتش رژیم صهیونیستی به محوطه مقبره حضرت یوسف(ع) واقع در شرق شهر نابلس یورش بردند. این منابع بدون اشاره به بازداشت و یا درگیری در این یورش افزودند: شهرک‌نشین‌ها همزمان با آغاز جشن‌های یهودیان به بهانه به جا آوردن نماز، یورش‌های خود به این منطقه را با حمایت شدید نیروهای امنیتی رژیم صهیونیستی افزایش داده‌اند.

سودان اقدام آمریکا را تلافی کرد

وزیر مشاور در وزارت خارجه سودان گفت: مقام‌های آمریکایی به سفارت خارطوم در واشنگتن درخواست صدور ویزا دادند اما دولت سودان از صدور ویزا برای آنها امتناع کرد. وی به این مساله اشاره نکرد که این مقام‌های آمریکایی چه کسانی بودند و اینکه چرا می‌خواستند به خارطوم بروند. سه‌شنبه گذشته وزارت خارجه سودان کاردار سفارت آمریکا در خارطوم را احضار کرد. پیش‌تر واشنگتن از صدور ویزا برای چند تن از مقام‌های ارشد دولت سودان از جمله وزیر کشور، آموزش و بهداشت برای شرکت در نشست‌های بین‌المللی امتناع کرده بود.

مادورو به مردم: شورش کنید!

با افزایش فشار مجلس ونزئلا برای عزل رئیس‌جمهور این کشور، نیکولاس مادورو از طرفداران خود خواست در صورت پیروزی مخالفانش در همه‌پرسی برای عزل وی، دست به اعتصاب عمومی و «شورش» بزنند. به گزارش خبرگزاری فرانسه، مادورو در سخنرانی خود به مناسبت روز کارگر خطاب به هزاران حامی جنبش چاوزی در مقابل کاخ ریاست جمهوری گفت: «اگر الیگارشی روزی علیه من اقدام کرد و موفق شد این کاخ را تصاحب کند، من به شما دستور می‌دهم که شورش کنید و یک اعتصاب عمومی نامحدود به راه بیندازید». این در حالی است که هیأت ملی انتخابات ونزوئلا، هفته گذشته اعلام کرد مدارک لازم برای جمع‌آوری ۲۰۰ هزار امضا به منظور برگزاری همه‌پرسی عزل رئیس‌جمهور ارائه شده است.

اتحادیه روزنامه‌نگاران مصر خواهان برکناری وزیر کشور

در ادامه اعتراضات مردم و نهادهای مدنی مصری علیه دیکتاتور وطن فروش، عبدالفتاح السیسی، اتحادیه روزنامه‌نگاران این کشور ضمن محکومیت یورش نیروهای امنیتی به مقر خود، برکناری فوری وزیر کشور را خواستار شد. به گزارش تارنمای الیوم‌السابع، «یحیی قلاش» رئیس اتحادیه روزنامه‌نگاران مصر گفت: «تنگ تجاوز به مقر اتحادیه تنها با برکناری فوری وزیر کشور شسته می‌شود». یکشنبه‌شب گذشته حدود ۳۰ تا ۳۵ نیروی امنیتی با هدف بازداشت ۲ روزنامه‌نگار متحصن که در تظاهرات اعتراض‌آمیز به واگذاری ۲ جزیره تیران و صنافیر به عربستان سعودی شرکت داشتند، به مقر اتحادیه روزنامه‌نگاران یورش بردند.